

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci žalobce: J.W., nar. „X“, bytem „X“, proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 17.7.2014, č.j. 47896/2014/OŽPZ/VR,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 17.7.2014, č.j. 47896/2014/OŽPZ/VR, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „*správní řád*“), zamítnuto jako nepřipustné odvolání žalobce podané proti rozhodnutí Obecního úřadu Radiměř ze dne 19.2.2013, č.j. 138/2013, jímž bylo podle zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „*zákon č. 114/1992 Sb.*“) vydáno povolení k pokácení stromu – jasanu ztepilého

rostoucího na pozemku parc. č. 1223/1 v kat. ú. Radiměř, přičemž o vydání povolení k pokácení tohoto stromu požádala paní V.Š. Žalobce v žalobě namítl nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí, a to pro nedostatek důvodů, když žalovaný opřel své rozhodovací důvody pouze o zjištění provedené na místě samém v měsíci dubnu 2014, když vycházel ze skutečnosti, že uvedený strom byl již pokácen a jak bylo zjištěno šetřením v dubnu 2014, předmět vedeného řízení o povolení kácení dřeviny rostoucí mimo les, tj. výše uvedeného stromu, již neexistuje. Přestože uvedený strom již neexistoval, bylo možné v souvislosti s dalšími doklady předloženými v průběhu povolovacího řízení či doloženými dodatečně při místním šetření celou věc dostatečně objasnit. Žalobce rovněž napadl závěr žalovaného, ve kterém ten uvedl citaci z rozsudku podepsaného soudem ze dne 5.6.2014, č.j. 52A 29/2014-35, že strom byl již pokácen a nemá proto smysl zjišťovat, kde se dřevina nacházela a kdo byl jejím vlastníkem a účastníkem předmětného řízení a žalobce byl odkázán na „*nárokování náhrady škody v civilním soudním řízení*“. S tímto závěrem se žalovaný neztotožňuje, když bylo naopak pro něj zásadní, kdo je či není účastníkem daného řízení, neboť to mělo zásadní vliv na postavení žalobce v daném řízení, ze kterého se „*odvíjejí jeho veřejná subjektivní práva*“, tj. právo na náhradu škody, právo na ochranu vlastnictví, právo na spravedlivý proces atd. Samotná neexistence uvedené věci – stromu nemůže mít vliv na ochranu, případně na uplatňování těchto veřejných subjektivních práv. Žalobce namítl, že nemůže jít k tíži žalobce, že na základě nesprávného úředního postupu krajského úřadu nedošlo k dostatečnému zjištění skutkového stavu v dané věci (krajský úřad měl řádně zjistit stav věci již v průběhu odvolacího řízení v r. 2012, kdy se zde strom ještě nacházel – např. nařízením vypracování znaleckého posudku v oblasti geodézie, pořízením podrobné dokumentace, dotazem na policii ve věci přesunutí mezníku lomového bodu, příp. doplněním dokazování v letech 2013 a 2014). Žalovaný měl rozhodnout ve smyslu zásady „*v případech pochybností vždy ve prospěch účastníka*“, měl tedy odvolání žalobce připustit a rozhodnout o něm. Žadatelka uvedla v žádosti o povolení kácení stromu nepravdivé údaje, které založila na úmyslně přesunutém geodetickém lomovém bodu společné hranice pozemku p. č. 1225/1 a 1223/1 v kat. ú. Radiměř. Dále uvedl žalobce údaje týkající se tvrzení žalobce o nesprávném zjištění vlastnictví stromu, podle jeho názoru je žadatelka „*osobou značně nevěrohodnou*“, kdy uváděla záměrně a účelově nepravdivé údaje.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na žalované rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „*s.ř.s.*“) dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Ze správního spisu a z připojeného soudního spisu ve věci vedené podepsaným soudem pod sp. zn. 52A 29/2014 vyplývají následující rozhodné skutečnosti, které mezi účastníky nejsou sporné:

Na základě žádosti paní V.Š. ze dne 9.7.2012 vydal Obecní úřad Radiměř dne 22.8.2012 pod č.j. 410/2012 (dále jen „*rozhodnutí Obecního úřadu Radiměř ze dne 22.8.2012*“) podle § 8 odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb. rozhodnutí, kterým této žadatelce povolil skácení uvedeného stromu. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 19.11.2012, č.j. 71825/2012/OŽPZ/VR (dále jen „*rozhodnutí žalovaného ze dne 19.11.2012*“) zamítl výrokem A odvolání podané žalobcem proti zmíněnému rozhodnutí Obecního úřadu Radiměř

ze dne 22.8.2012 a výrokem B rozhodnutí Obecního úřadu Radiměř ze dne 22.8.2012 v přezkumném řízení zrušil a věc vrátil obecnímu úřadu k novému projednání. Výrok A rozhodnutí žalovaného ze dne 19.11.2012 napadl žalobce žalobou vedenou a projednanou u podepsaného soudu ve věci po sp. zn. 52A 29/2014, přičemž podepsaný soud svým rozsudkem ze dne 16.10.2013, č.j. 52A 9/2013-108, toto rozhodnutí žalovaného ze dne 19.11.2012 ve výroku A zrušil a věc vrátil krajskému úřadu k dalšímu řízení. Následně vydal žalovaný rozhodnutí dne 14.4.2014, č.j. 25210/2014/OŽPZ/VR, kterým rozhodl tak, že odvolání jako nepřípustné zamítl. Toto předchozí rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, přičemž podepsaný soud rozsudkem ze dne 5.6.2014, č.j. 52A 29/2014-3,5 žalobu zamítl. V tomto cit. rozsudku krajský soud uvedl závěr, že rozhodnutí Obecního úřadu Radiměř ze dne 22.8.2012, proti němuž žalobce podal odvolání, a které následně žalovaný rozhodnutím ze dne 14.4.2014, jako nepřípustné zamítl, již v době rozhodování žalovaného jako odvolacího orgán neexistovalo, protože bylo rozhodnutím ze dne 19.11.2012 (výrok B) ve zkráceném přezkumném řízení zrušeno. Krajský soud v tomto svém rozsudku ze dne 5.6.2014 navíc uvedl závěr, o který opřel žalovaný též odůvodnění žalovaného rozhodnutí v dané projednávané věci, přičemž ten zněl následovně: *„Celý spor se stal navíc ryze akademickým, neboť předmětná dřevina byla již v březnu roku 2013 pokácena na základě pravomocného rozhodnutí orgánu veřejné správy a žádné rozhodnutí tohoto soudu či správního orgánu již nemůže mít na postavení žalobce vliv. Nemá proto smysl (a není ani přípustné) zjišťovat, kde zmíněná dřevina stála a kdo byl (či nebyl) účastníkem řízení o povolení ke kácení této dřeviny (rozhodování soudů a orgánů veřejné správy zásadně neslouží k řešení teoretických akademických sporů, jejichž výsledek se nijak nepromítne do právní sféry účastníků řízení). Pokud se žalobce domnívá, že mu postupem V.Š. vznikla škoda, může se svým (tvrzeným) nárokem na náhradu škody obrátit na civilní soud“*. Obecní úřad Radiměř následně vydal dne 19.2.2013 nové rozhodnutí (pod č.j. 138/2013), jímž opětovně povolil V.Š. kácení uvedené dřeviny, toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 9.3.2013. Dále ze spisu vyplývá, a ostatně to ani žalobce nepopírá, že v průběhu měsíce března 2013 byl sporný strom pokácen. V předmětné projednávané věci pak ze správního spisu a z žalovaného rozhodnutí vyplývá, že žalobce proti uvedenému novému rozhodnutí Obecního úřadu Radiměř ze dne 19.2.2013 (č.j. 138/2013) podal dne 10.12.2013 opět odvolání, o kterém v této projednávané věci žalovaným rozhodnutím žalovaný toto odvolání jako nepřípustné zamítl. Odůvodnění tohoto žalovaného rozhodnutí opřel žalovaný svůj závěr zejména o již výše citovaný závěr podepsaného soudu, který vycházel ze skutečnosti, že strom byl již odstraněn a neexistuje již předmět vedeného řízení o povolení kácení dřeviny, že neexistuje ani pařez tohoto stromu, přičemž žalovaný opřel svůj závěr zejména o výše citovaný názor krajského soudu uvedeného ve zmíněném rozsudku ze dne 5.6.2014, který uvádí, že nemá smysl a není ani přípustné zjišťovat, kde zmíněná dřevina stála a kdo byl či nebyl účastníkem řízení o povolení k jejímu kácení, když výsledek takového sporu se nepromítne do právní sféry účastníků řízení, a že pokud se žalobce domnívá, že mu byla způsobena škoda, může se svým nárokem na náhradu škody obrátit na civilní soud.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce podal proti výše zmíněnému rozsudku podepsaného soudu ze dne 5.6.2014, č.j. 52A 29/2014-35 (ze kterého použil žalovaný výše zmíněný citovaný závěr pro odůvodnění žalovaného rozhodnutí) kasační stížnost, krajský soud přerušil řízení o žalobě proti žalovanému rozhodnutí usnesením ze dne 12.11.2014, č.j. 52A 78/2014-16, protože rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) mohlo mít vliv na rozhodnutí soudu v dané věci vzhledem k uvedené skutečnosti (kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu obsahuje závěr, který použil žalovaný v žalovaném

rozhodnutí v projednávané věci). NSS rozhodl o zmíněné kasační stížnosti podané proti rozsudku podepsaného soudu ze dne 5.6.2014, č.j. 52A 29/2014-35 tak, že tento rozsudek zrušil a zrušil též i rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 14.4.2014 s tím, že věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (dále jen „*zrušující rozsudek NSS*“). V tomto zrušujícím rozsudku NSS konstatoval, že krajský soud správně nepřehlédl nezákonný procesní postup žalovaného, kdy ten rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí Obecního úřadu Radiměř, které již neexistovalo (viz výše uvedené skutečnosti). Zároveň však konstatoval, že „[23] Bylo-li dne 19. 11. 2012, tj. v průběhu odvolacího řízení prvostupňové rozhodnutí, s účinností k 10. 9. 2012 v přezkumném řízení zrušeno, stalo se stěžovatelem podané odvolání bezpředmětným. Neexistuje-li rozhodnutí, proti kterému odvolání směřuje, nemá odvolací orgán co přezkoumávat. Žalovaný proto nemohl dne 14. 4. 2014 o stěžovatelově odvolání rozhodovat, ale naopak byl povinen postupovat dle § 93 správního řádu ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu a odvolací řízení zastavit. Tato vada zjevně bránila projednání žaloby v mezích vytyčených stěžovatelem v žalobě a krajský soud měl z úřední povinnosti rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. Rozhodování žalovaného o odvolání proti neexistujícímu prvostupňovému rozhodnutí představuje natolik závažné porušení procesních předpisů správním orgánem [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], že k němu soud musí přihlídnout i bez námítky a to k tíži žalovaného, nikoli žalobce.“ Na rozdíl od názoru krajského soudu uvedeného ve zrušeném rozsudku NSS však zastal názor, že sice souhlasí s krajským soudem v tom, že „jeho případný zrušující výrok by neměl za následek obživení pokáceného stromu“, avšak nezákonný postup žalovaného nelze dle názoru NSS „odůvodnit tím, že se fakticky nic nestalo, či tím, že jiné dosud neexistující rozhodnutí (rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení), by stejně do veřejně subjektivních práv žádným způsobem nezasáhlo. Nebylo-li takové rozhodnutí žalovaným vydáno, nemohl se krajský soud jeho dopady do práv stěžovatele vůbec zabývat“. NSS pak zdůraznil (bod 25 zrušujícího rozsudku), že i případný zrušující výrok rozhodnutí o odvolání by sice neměl za následek obživení pokáceného stromu, ale „zcela jistě by však mohl být titulem pro řízení vedené dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nebo nesprávným úředním postupem. Postavení osoby oprávněné uplatnit vůči státu nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznává tento zákon výslovně i osobám, s nimiž v řízení mělo být jednáno jako s účastníkem, avšak nestalo se...“. NSS tak dospěl v podstatě k závěru, že na rozhodnutí žalovaného nemůže mít vliv skutečnost, že uvedený strom již byl pokácen, že tedy odpadl předmět řízení, v němž bylo rozhodováno o žádosti o povolení kácení stromu, že tedy je nutné posoudit otázku účastenství žalobce v tomto řízení meritorně. Je třeba posoudit, zda v tomto řízení mělo být jednáno s žalobcem jako s účastníkem tohoto řízení, či nikoliv. Toto meritorní posouzení však v žalovaném rozhodnutí obsaženo není, čili tato vada způsobuje jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s.) a pro tuto vadu musel krajský soud žalované rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s., § 78 odst. 1 a 4 s.ř.s.). Žalovaný tak v dalším řízení již nemůže vycházet ze skutečnosti, že strom byl již pokácen, a že nemá smysl nebo že není přípustné zjišťovat, kde zmíněná dřevina stála a kdo byl či nebyl účastníkem řízení o povolení k jejímu kácení, tedy žalovaný nemůže vycházet již z uvedeného závěru krajského soudu, který citoval v žalovaném rozhodnutí, a jenž byl obsažen ve zrušeném rozsudku podepsaného soudu ze dne 5.6.2014, č.j. 52A 29/2014-35. Žalovaný je také povinen posoudit meritorně odvolání žalobce z hlediska toho, zda žalobce byl či nebyl účastníkem uvedeného řízení o povolení kácení zmíněné dřeviny, tedy bude se muset věcně zabývat argumentací žalobce, kterou žalobce uvedl v odvolání proti rozhodnutí Obecního úřadu Radiměř ze dne 10.12.2013, a to přes to, že

uvedený strom již neexistuje. Důvodem je skutečnost, že toto věcné posouzení může odpovědět na otázku, zda povolení ke kácení dřeviny bylo vydáno žadatelce oprávněně či nikoliv, tedy pokud by se uvedený strom nenacházel na pozemku této žadatelky, jak tvrdí žalobce v žalobě a ten byl pak žadatelkou pokácen neoprávněně na základě povolení ke kácení stromu, které jí proto v takovém případě nemohlo být vydáno, tedy že v takovém případě mělo být s žalobcem jednáno jako s účastníkem tohoto řízení přičemž toto posouzení je významné, jak NSS uvedl ve zrušujícím rozsudku, pro existenci titulu pro řízení vedené dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nebo nesprávným úředním postupem. Tento zákon přiznává nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím výslovně i osobám, s nimiž v řízení mělo být jednáno jako s účastníkem, avšak se tak nestalo (viz § 7 zák. č. 82/1998 Sb.). Na uvedených závěrech nic nemění konstatování žalovaného o tom, že již neexistuje nejen uvedený strom, ale ani jeho pařez, a že tedy *„není možné ověřit namítané skutečnosti jinak než z předložených dokumentů“*. Sám žalovaný tedy připouští, že je možné ověřit skutečnosti z předložených dokumentů, tedy v dané věci bude třeba provést důkaz znaleckým posudkem, když jeho podkladem budou pouze dostupné dokumenty založené ve správním spisu, a to z celého řízení týkající se obou žádostí zmíněné žadatelky o vydání rozhodnutí o kácení dřeviny, přičemž je nutné též se vypořádat s tvrzením žalobce o údajném úmyslném přesunutí geodetického lomového bodu společné hranice pozemku p. č. 1225/1 a 1223/1 v kat. ú. Radiměř, kdy podle tvrzení žalobce v žalobě údajně informaci žalovaný od Policie ČR v dubnu r. 2014 obdržel (krajský soud nad rámec uvádí, že žalobcovo tvrzení o nevěrohodnosti žadatelky ještě automaticky bez dalšího neznamená, že ona sama či za pomoci jiné osoby skutečně přesunula *„mezník lomového bodu“* týkající se zmíněných pozemků tak, aby se uvedený strom nacházel na pozemku v jejím vlastnictví). V dané věci proto bude třeba za pomoci zmíněného dokazování a případně i dalšího dokazování (např. výslech žadatelky, žalobce) objasnit, zda se strom nacházel na pozemku ve vlastnictví této žadatelky či žalobce, event. na obou těchto pozemcích, tedy zda měl či neměl být žalobce účastníkem uvedeného správního řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalovaný neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalobci soud toto právo přiznal, přičemž náklady řízení zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 3. června 2015

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová